

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Csémy István ügyvéd (1126 Budapest, Szoboszlai u. 13.) által képvisel felperesnek a dr. Gellér Balázs József ügyvéd (1053 Budapest, Ferenciek tere 2.) által képviselt alperes elleni kártérítés iránti perében a Fővárosi Bíróság 2007. január 25-én kelt 35.G.40.146/2005/19. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a tagi kölcsön visszafizetése iránti kereseti kérelmet elutasító részében helybenhagyja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 301.700 (háromszázegyezer-hétszáz) forint első- és másodfokú együttes részperkötséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 225.000 (kétszázhuszonötezer) forint kereseti és 123.500 (százhuszonháromezer-ötszáz) forint fellebbezési részilletéket.

A hatályon kívül helyezett rész tekintetében a felek másodfokú perkötségét 185.300 - 185.300 (száznolcvanötezer-háromszáz - száznolcvanötezer-háromszáz) forintban, a felperes által le nem rótt fellebbezési illeték összegét 370.600 (háromszázhetvenezer-hatszáz) forintban állapítja meg.

A részítelek ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes és a perben nem álló által 1.000.000 forint törzstőkével alapított-t 1997. július 8-án jegyezték be a cégjegyzékbe.

Az alperes egyúttal a társaság ügyvezetője is volt, önálló képviseleti joggal. A társaság székhelye és az alperes lakcíme ugyanazon a címen volt.

1997. július 25-én a társaság üzletrészeinek 100 %-a az alperes tulajdonába került, aki 1997. július 26-án 25 % mértékű üzletrészt a felperesre, 14 % mértékű üzletrészt a perben nem álló, 10 % mértékű üzletrészt pedig ruházott át névértéken.

(A társaságot 2005. szeptember 3-i hatállyal hivatalból törölték a cégjegyzékből.)

Az alperes 1998. december 17-étől a-nek is tagjává vált.

Ennek a társaságnak a felperes perben nem álló házastársa valamint az ugyancsak perben nem álló, a társaság ügyvezetői tisztségét is betöltő 1998. december 17-től 2000. június 15-ig ugyancsak tagjai voltak.

(A 2002. augusztus 24-től felszámolás alá került, a felszámolás eredményeként 2004. május 20-i hatállyal törölték a cégjegyzékből.)

A felperes és házastársa az 1999. május 5-én megkötött hitelszerződéssel 1999. június 1-től 2004. május 1-ig terjedő öt éves futamidőre havi 103.260 forint összegű induló törlesztő részlettel 3.500.000 forint jelzáloghitelt vett fel az OTP Bank Rt-től a tulajdonukban álló családi ház ingatlan fedezete mellett.

1999. május 17-én tagi kölcsön átadásáról két okirat készült. Az egyik szerint az alperes mint a ügyvezető igazgatója a felperes képviseletében eljáró átvett 700.000 forint tagi kölcsönt. Az okirat tartalmazza a felperes és házastársa által „felvett jelzáloghitel visszafizetéséért a korlátolt felelősségű társaság és annak ügyvezető igazgatója, az alperes személyi felelősséget is vállalt”.

A második okirat (átvételi elismervény) szerint mint a ügyvezetője, a társaság tagjától 400.000 forint tagi kölcsönt átvett. Az okirat rögzítette azt is, a és a felperes által felvett jelzáloghitel visszafizetéséért a társaság és ügyvezető igazgatója „személyi felelősséget is vállalt”.

1999. május 31-én a nyugtát állított ki 500.000 forint tagi kölcsön felperes általi befizetéséről.

A felperes és házastársa által felvett jelzáloghitel első öt havi törlesztő részletét a fizette vissza a banknak.

A 2000. május 29-én a társaság székhelyén taggyűlést tartott amelyen a társaság tagjain kívül többek között és is jelen volt.

A taggyűlésről készült jegyzőkönyv egyebek mellett rögzíti, az alperes lemondott ügyvezető tisztségéről, 51 % mértékű üzletrészt ajándékozta, és három hónapos határidővel felmondta „a cég jelenlegi székhelyét”; a tagok választották ügyvezetőnek, aki az ügyvezetői megbízást elfogadta; a taggyűlés a társaság székhelyét szám alá helyezte át; kijelentette, a társaság 1990. évi mérlegbeszámolóját még nem tudja ismertetni, elfogadott mérleg hiányban az eredmény felhasználásáról sem hozható döntés, ugyanakkor vállalta, postafordultával megküldi a tagoknak a mérleget.

(Az alperes 2000. szeptember 25-én a személyét érintő változásokat (tagváltozás, ügyvezető változás, új székhely) bejelentette a Fővárosi Cégbíróságnak.)

A 2000. május 29-i taggyűlési határozatok alapján azonban az adatváltozások a cégjegyzékbe nem kerültek bejegyzésre.

....., a ügyvezető igazgatójaként 2000. június 29-én teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatot írt alá arról, hogy „a család által felvett jelzáloghitelből anek illetve a-nek befizetett tagi kölcsönöket minden esetben az alperessel együtt vette át „lgazolta” továbbá, hogy 1999. május 17-én a részére 400.000 forintot, alperes pedig a részére 700.000 forintot vett át és jelen volt amikor a részére alperes 1999. május 31-én 500.000 forintot, 1999. június 12-én 400.000 forintot vett át.

A felperes, mint jogosult 2000. július 10-én 2.309.780 forint és járulékai megfizetésére fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróságtól avel szemben.

Az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban felperes keresetét kiterjesztette a jelen per alperesére, míg avel szemben elállt keresetétől. Alperessel szembeni

igényét lényegében arra alapította, alperes nem tett eleget az általa felvett jelzáloghitel visszafizetésére vállalt kötelezettségének.

A Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 2004. április 26-án kelt 4.P.20.288/2001/11. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította arra hivatkozással, a felperes a tagi kölcsönt nem az alperes, hanem a részére folyósította, a felperes és az alperes között nem jött létre jogviszony.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 2002. október 3-án meghozott 59.Pf.26.558/2002/3. számú végzésével a pert megszüntette és az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte. Határozatának indokolása szerint felperes a tagi kölcsönt a társaság részére folyósította, az alperes, mint természetes személy nem vált a jogügylet részesévé, a felperes a pert nem az ellen indította meg, akivel szemben igénye érvényesíthető lenne, ezért a per megszüntetésének volt helye.

A felperes 2004. május 18-án előterjesztett, többször módosított keresetében alperest 8.281.800 forint és annak 2000. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatai és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

A marasztalási összegből 2.000.000 forint megfizetésére kölcsön címén, míg a fennmaradó 6.281.800 forint megfizetésére az 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 29. § (1) bekezdése, a Ptk. 339. § (1) bekezdése és 355. § (4) bekezdése alapján kártérítés címén tartott igényt.

Előadta, a 1999. év első felében csőd közeli helyzetbe került, a csőd csak tagi kölcsön nyújtásával volt elkerülhető. Ezért 1999. májusában házastársával a tulajdonukban álló családi házra 3.500.000 forint jelzáloghitelt vettek fel, amelyből 1999. május 17-én 700.000 forint, 1999. május 31-én 500.000 forint, 1999. június 12-én pedig 400.000 forint tagi hitelt nyújtott anek. A kölcsönt a társaság képviseletében, annak ügyvezetőjeként az alperes vette át, aki a kölcsön visszafizetésére egyúttal személyesen is kötelezettséget vállalt. A kölcsönt azonban a társaság nem fizette vissza és az alperes sem tett eleget a visszafizetésre vonatkozó személyes kötelezettségvállalásának.

A felperes előadása szerint a számára 1999. május 17-én nyújtott 400.000 forint tagi kölcsönt három hónap elteltével a házi pénztárába fizette vissza, tekintettel arra, hogynak, a ügyvezetőjének is tudomása volt arról, hogy alperes a tagi kölcsön egészének, így végső soron ennek az összegnek a visszafizetéséért is felelősséget vállalt.

Kártérítési igénye körében állította, alperes a ügyvezetőjeként és többségi irányítást biztosító befolyással rendelkező tagjaként aktív jogellenes magatartásával felróhatóan jelentős kárt okozott a társaságnak és ezáltal őt mint a társaság tagját is kár érte. Egyebek mellett előadta, a tagi kölcsönnek köszönhetően a elkerülte a csődöt, ezt követően a társaság és a közötti megállapodás eredményeként a un. távfelügyeleti és előerős szerződése átkerültek ahez. Mindezek eredményeként a 1999. december 31-én 5.333.000 forint mérleg szerinti eredményt realizált és a vagyonleltár szerint 5.000.000 forint értékű tárgyi eszközzel rendelkezett.

Az alperes azonban 2000. áprilisában a kft. gazdálkodására, vonatkozó okiratokat ismeretlen helyre vitte a társaság székhelyéről, ezt követően pedig a többi tagot kizárta a székhelyről, majd a 2000. május 29-i taggyűlést követően annak ellenére, hogy ügyvezetői tisztségének megszűnése és üzletrészenek átruházása a cégjegyzékbe nem került bejegyzésre, „magára hagyta” a társaságot.

2000. júniusában pedig a szerződésállománya egy részét és eszközeit átmentette az általa időközben megvásárolt-be.

A kereset szerint felperes az alperes jogellenes magatartása következtében elesett az 1999. december 31-i 5.333.000 forint mérleg szerinti eredménynek az üzletrészek 49 %-ával rendelkező tagokra jutó arányos összegétől, 2.613.170 forinttól, a társaság 1999. december 31-i leltár szerinti 5.000.000 forint értékű eszközeinek a 49 %-os üzletrész tulajdonosokra eső részétől 2.450.000 forinttól, valamint „a távfelügyeleti és előerős vagyonvédelemből származó”, a keresetlevél mellékletét képező kimutatásban foglalt számítással meghatározott egy évi 2.487.000 forint tiszta bevételnek az üzletrészek 49 %-ával rendelkező tagokra jutó összegétől 1.218.630 forinttól.

Előadta azt is, a másik két volt tagja és a kft-vel szembeni követelését korábban „kiegyenlítette” ezért kizárólag ő érvényesít kártérítési igényt az alperessel szemben.

Erre nézve és 2004. július 14-én kelt nyilatkozatait csatolta. Indítványozta továbbá a kft-re vonatkozó iratok beszerzését az APEH-től és a cégbíróságtól annak igazolására, alperes ügyvezetői feladatait nem a jogszabályi rendelkezésnek megfelelően látta el.

Az alperes ellenkérelme elsősorban a per részbeni megszüntetésére irányult.

A tagi kölcsön követelésre nézve arra hivatkozott, a közte és a felperes közötti korábbi perben a Fővárosi Bíróság e körben már jogerős határozatot hozott, amelyre tekintettel a Pp. 157. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel a per megszüntetésének van helye.

A kártérítési kereseti kérelemre nézve előadta, felperes és a között semmiféle jogviszony nem áll fenn, így a által a részére „átengedett szerződésekre alapított igény” tekintetében felperes nem rendelkezik igényérvényesítési joggal, felperesnek e körben a pert a ellen kellett volna megindítania. Mindezen körülmények pedig a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontjára figyelemmel a per megszüntetését teszik indokolttá.

Előadta azt is, a jogszabálysértő működésére alapított igényét felperesnek a Gt. 27. § (2) bekezdésére, 44. § (3) bekezdésére és 46. §-ára tekintettel a cégbíróság előtt kellett volna érvényesítenie, a jelen perben ezen jogsértések vizsgálatára a bíróságnak már nincs hatásköre.

Érdemben a kereset elutasítását kérte. A Fővárosi Bíróság korábbi perben született jogerős határozatában foglaltakra is utalva hangsúlyozta, a felperes nem neki, hanem anek nyújtott tagi kölcsönt, az az alperesi nyilatkozat pedig, hogy a

jelzáloghitel visszafizetéséért személyes felelősséget vállalt, nem jelentette azt, hogy mint természetes személy e jogügylet részesévé vált volna.

Utalt arra is, a felek között korábban folyamatban volt per irataiból, így a fizetési meghagyás iránti kérelemből egyértelműen megállapítható, a a jelzáloghitel öt havi törlesztő részleteit megfizette felperesnek, a részéről pedig a tagi kölcsön maradéktalanul visszafizetésre került.

A kártérítési keresetet joglapjában és összegszerűségében is vitatta. Állította, felperes sem a jogellenes károkozó magatartást, sem az azzal okozati összefüggésben felmerült kárt nem bizonyította.

Hivatkozott arra is, a társaság iratainak a felperes által állított elvitele miatt vele szemben indult büntető eljárás jogerősen megszüntetésre került, az elmaradt haszon címén érvényesített kár bekövetkeztét és összegszerűségét pedig önmagában megkérdőjelezi az a tény, hogy a szerződések átvételéből eredő haszonnak mindenképpen anél kellett volna jelentkeznie, ugyanakkor ennek a társaságnak ő már nem tagja, csak a felperes.

Perköltségként a csatolt megbízási szerződés szerint 800.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére tartott igényt.

A felperes fenntartotta keresetét.

Hangsúlyozta, a korábbi perben született jogerős végzéshez nem fűződik anyagi jogerő, ezért nincs helye a per megszüntetésének.

Kiemelte, az APEH és a cégbíróság több esetben is megállapította, hogy az alperes ügyvezetői tevékenysége során jogszabálysértően járt el. Továbbra is indítványozta az APEH és a cégbíróság iratainak bekérését.

Hivatkozott továbbá arra is, az előzményi perben tett tanúvallomásában vitatta, hogy alperes üzletrészét és a kft-re vonatkozó dokumentumokat átvette volna.

Állította, alperes kártérítési felelőssége a Ptk. 6. §-a alapján is fennáll.

Az elsőfokú bíróság bizonyítást folytatott. Beszerezte a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróságtól a 4.P.20.288/2001. számú per iratait, személyesen meghallgatta az alperest és tanúként hallgatta meg a felperes házastársát.

Az elsőfokú bíróság 2007. január 25-én kelt 35.G.40.146/2005/19. számú ítéletével a keresetet elutasította és felperest az alperes javára 960.000 forint perköltség, az állam javára 900.000 forint le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

Ítélete indokolásában mindenekelőtt rámutatott, a Fővárosi Bíróság korábbi pert megszüntető határozata nem eredményez ítélt dolgot, amennyiben pedig a felperes olyan jogot érvényesít az alperessel szemben, amely nem illeti meg, a kereset érdemi elutasításának és nem a per megszüntetésének van helye.

A tagi kölcsön megfizetésére irányuló kereseti kérelemre nézve az elsőfokú bíróság kifejtette, a kereseti előadás szerinti négy részletben, összesen 2.000.000 forint

összegben történt tagi kölcsön átadással szemben csak egy alkalommal 700.000 forint összegű tagi kölcsön nyújtásáról áll rendelkezésre átvételi elismervény. Az 1997. május 17-én kelt átvételi elismervényben foglaltakat értelmezve az elsőfokú bíróság a Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglaltakra utalva kifejtette, amennyiben ez az okirat az alperes kezességvállalását foglalná is magában, úgy annak tartalma szerint alperes nem a perbeli tagi kölcsönért, hanem a banki hitelért vállalt volna kezességet, ezért e nyilatkozata alapján felperest a tagi kölcsönrel összefüggésben alperessel szemben nem illeti meg igényérvényesítési jogosultság.

A kártérítési igényre nézve az elsőfokú bíróság az 1988. évi VI. törvény 17. §-ában, 32. § (1), 196. § (1) és (2) bekezdésében, továbbá az 1997. évi CXIV. törvény 9. §-ában, 29. § (1) bekezdésében, 51. § (5) bekezdésében foglaltakra hivatkozva kifejtette, a felperes, mint a tagja a saját nevében és javára nem érvényesíthet kártérítést az alperessel, mint a társaság tagjával és ügyvezetőjével szemben, tekintettel arra, hogy az ügyvezető illetve a tag kártérítési felelőssége a társasági jogi rendelkezések szerint a társasággal szemben áll fenn, így e kártérítési érvényesítésére az egyéb jogszabályi feltételek fennállta esetén is csak a társaság lenne jogosult. Erre figyelemmel pedig a felperes kártérítési követelése ugyancsak megalapozatlan.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Az ítélet megváltoztatását és keresetét egyúttal módosítva és leszállítva alperesnek kártérítés címén 8.235.600 forint megfizetésére kötelezését kérte. Korábbi perbeli nyilatkozatait lényegében megismételve hangsúlyozta, a rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható, hogy miután az általa nyújtott tagi kölcsön segítségével a elkerülte a csődöt, az alperes tudatosan megkezdte a társaság fokozatos elsorvasztását, annak eszközeit, szerződésállományát, gazdálkodásának eredményét átvitte a-be, a cég gazdálkodásának dokumentumait pedig eltüntette és a többi tagot ténylegesen kizárta a kft. működéséből, illetve a társaság vagyonával sajátjaként rendelkezett. Ezzel a magatartásával alperes maga idézte elő azt a helyzetet, hogy a társaság nem tudta visszafizetni a tagi kölcsönt felperes részére. Mindezek következtében pedig alperes részévé vált a jogügyletnek, a kölcsönt köteles megfizetni a felperes részére. Úgy vélte, az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes álláspontja téves és megalapozatlan.

Állította, a 700.000 forint mellett további 500.000 forint tagi kölcsön nyújtásáról is okirati bizonyíték áll rendelkezésre. Előadta azt is, alperes fentiek szerinti jogellenes magatartása a felperest ért, a keresetben érvényesített további károkért való felelősségét is megalapozza, szemben az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen értékelve, az okiratok beszerzésére irányuló bizonyítási indítványát mellőzve hozta meg ítéletét.

A kereset leszállítását azzal indokolta, az első fokú ítélet meghozatalát követően a főkönyvi kivonat és az egyszerűsített éves beszámoló adatai alapján könyvvizsgálóval egyeztetett, annak eredményeként az volt megállapítható, hogy a tagi kölcsön visszafizetésének elmaradásából 915.000 forint, az 1999. évi adózott eredmény elmaradásából 2.231.460 forint, a szerződésekből eredően 1.218.630

forint, végül pedig a társaság készpénz és eszközállományával összefüggésben 3.870.510 forint, mindösszesen 8.235.600 forint kár érte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult lényegében annak helyes indokaira tekintettel. Korábbi perbeli nyilatkozatait részben megismételve hangsúlyozta, az 1997. május 17-én kelt átvételi elismervény alapján közte és a felperes között nem jött létre jogviszony, így a felperes vele szemben alaptalanul tart igényt a tagi kölcsön visszafizetésére. Kifejtette azt is, a társaság volt ügyvezetőjeként kártérítési felelőssége a társasági törvény Ptk-tól eltérő, speciális rendelkezésére figyelemmel kizárólag a társasággal szemben áll fenn, így a felperes kártérítési igénye ugyancsak megalapozatlan.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben megalapozott.

A Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint megfizetni. A kölcsönszerződés alanyai tehát a hitelező és az adós, a szerződés közöttük hoz létre jogviszonyt. E jogviszony alapján pedig az adóst terheli a hitelező által rendelkezésére bocsátott kölcsön visszafizetésének kötelezettsége.

Felperes keresete egyértelmű tartalma szerint a tagi kölcsön visszafizetése iránti követelését az alperes 1999. május 17-i átvételi elismervényben foglalt kötelezettségvállalására alapította, vagyis az álláspontja szerint kötelezettséget keletkeztető nyilatkozata teljesítésére kérte kötelezni az alperest. A perbeli adatokból azonban helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy e nyilatkozat nem a tagi kölcsönhöz kapcsolódott, a tagi kölcsön visszafizetése vonatkozásában alperes kötelezettségvállaló nyilatkozatot nem tett. Helytállóan utasította el ezért az elsőfokú bíróság e körben a keresetet.

(Kétségtelen, felperes fellebbezésében már a tagi kölcsön vonatkozásában is az alperes kártérítési felelősségére hivatkozott. Ezzel azonban keresetét e körben új jogi alapokra helyezte, ezért e fellebbezési előadás a Pp. 247. §-ában foglalt korlátozó rendelkezésekre tekintettel nem volt figyelembe vehető.)

Az alperes jogellenes magatartására hivatkozással előterjesztett kártérítési kereseti kérelem tekintetében ugyanakkor az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a felperes keresetőségi joga hiányát, ezért ebben a körben téves a keresetet elutasító határozata.

Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott perkorlátozó társasági jogi rendelkezések ugyanis a társaságot ért kár érvényesítése körében irányadóak. Nincs azonban olyan jogszabályi rendelkezés, amely kizárná, hogy a tag saját kára megtérítése

íránt perelje a társaság tagját, ügyvezetőjét a Ptk. 339. §-ára alapítva. Az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontja miatt a kártérítési keresetet érdemben nem vizsgálta, ezért e körben szükséges az eljárás megismétlése.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a tagi kölcsön visszafizetése iránti kereseti kérelmet elutasító részében a Pp. 213. § (2) bekezdése alkalmazásával részítélettel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, egyebekben - a kártérítési kereseti kérelmet elutasító részében - az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban a kártérítési felelősség Ptk. 339. §-a szerinti feltételeinek vizsgálata mellett annak tisztázása is szükséges, hogy felperes a és a ért esetleges károk alperessel szembeni érvényesítésére rendelkezik-e igényérvényesítési jogosultsággal. A perben ez idő szerint rendelkezésre álló okiratok ugyanis e körben a felperes igényérvényesítési jogosultságának fennálltát nem igazolják kétséget kizáróan.

A Fővárosi Ítéltábla az elbírált kereseti kérelem tekintetében a peresztes felperest az alperes javára a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése, 3. § (5) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes részperköltség, míg az állam javára a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési részilleték megfizetésére kötelezte.

A hatályon kívül helyezett ítéleti rendelkezés tekintetében a Fővárosi Ítéltábla a felek másodfokú perköltségét a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell majd határoznia.

Budapest, 2007. november 23.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.

Dr. Rutkai Éva s. k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

Kiss Sándorné
tisztviselő